

Εργασία 2

Κωσταντίνος Σαΐτας - Ζαρκιάς - 2406
Οδυσσεύς Κρυσταλάκος - 2362

2 Μαΐου 2016

Θέμα 1

(vi)

Υπάρχουν 4 τύποι επιθέσεων στις ψηφιακές υπογραφές:

- Existential forgery: Ο επιτηθέμενος μπορεί να παράξει υπογραφεί για κάποιο μήνυμα m στο οποίο δεν έχει καμία επιρροή. Αυτό σημαίνει ότι ο επιτηθέμενος δεν διαλέγει το m και το μήνυμα δεν είναι απαραίτητο να έχει κάποιο νόημα.
- Selective forgery: Ο επιτηθέμενος επιλέγει ένα μήνυμα m και στην συνέχεια μπορεί να παράξει υπογραφή για αυτό το συγκεκριμένο m .
- Universal forgery: Ο επιτηθέμενος μπορεί να παράξει ψηφιακή υπογραφή για οποιοδήποτε μήνυμα m
- Total break: Ο επιτηθέμενος αποκτά πρόσβαση στο ιδιωτικό κλειδί.

(vii)

Με p και q γνωστά μπορούμε να υπολογίσουμε το N και $\phi(N)$.

$$N = p \cdot q = 463 \cdot 547 = 253261$$

$$\phi(N) = (p - 1) \cdot (q - 1) = 462 \cdot 546 = 252252$$

επομένως το d υπολογίζεται:

$$ed \equiv 1 \pmod{\phi(N)} \Leftrightarrow d = 27473$$

Τελικά για την αποκρυπτογράφηση του c αρκεί να υπολογισθεί

$$c^d \pmod{N} = 12584$$

(vii)

Ο λόγος που χρησιμοποιείται μία συνάρτηση κατακερματισμού πριν την υπογραφή του μηνύματος είναι η αποφυγή existential forgeries. Για παράδειγμα, έστω το δημόσιο κλειδί (y, N) . Κάποιος θα μπορούσε να παράξει μία τυχαία υπογραφή, έστω s . Αυτή η υπογραφή αντιστοιχεί στο μήνυμα $m = s^y$ και περνά τον έλεγχο. Επομένως ο επιτηθέμενος κατάφερε να υπογράψει ένα τυχαίο μήνυμα m δηλαδή κατάφερε existential forgery. Για να αποφευχθεί αυτό το πρόβλημα, το μήνυμα περνούν από μία hash H . Έτσι είναι δύσκολο να επιλεγεί s ώστε $H(m) = s^y$.

(ix)

Έστω ότι έχουμε σύστημα ψηφιακής υπογραφής με τα εξής στοιχεία:

H : Συνάρτηση κατακερματισμού

p : Μεγάλος πρώτος ακέραιος

g : Τυχαίος generator στην κυκλική ομάδα Z_p^*

x : Μυστικό κλειδί $< p$

y : Δημόσιο κλειδί με $y = g^x \bmod p$

Έστω πώς η Alice θέλει να υπογράψει ένα μήνυμα m και να το στείλει στον Bob. Κατά τη διαδικασία της υπογραφής, επιλέγεται ένα τυχαίο k έτσι ώστε $1 < k < p - 1$. Επίσης υπολογίζονται:

$$r \equiv g^k \pmod{p}$$

$$s \equiv k^{-1}(H(m) - xr) \pmod{p-1}$$

Έτσι στον Bob αποστέλονται τα (m, r, s) . Φυσικά αυτά μπορεί να τα λάβει και οποιοσδήποτε άλλος παρακολουθεί το κανάλι επικοινωνίας.

Έστω ότι η Alice χρησιμοποιεί δύο φορές το ίδιο k . Τότε για δύο διαφορετικά μηνύματα m_1 και m_2 ισχύει:

$$s_1 \equiv k^{-1}(H(m_1) - xr) \pmod{p-1}$$

$$s_2 \equiv k^{-1}(H(m_2) - xr) \pmod{p-1}$$

εκ των οποίων προκύπτει:

$$k(s_2 - s_1) = H(m_2) - H(m_1)$$

Από αυτή την εξίσωση μπορούν να βρεθούν μία σειρά από k τα οποία αν αντικατασταθούν στην σχέση:

$$r \equiv g^k \pmod{p}$$

μπορεί να βρεθεί η μοναδική σωστή τιμή του k . Με αντικατάσταση στις παραπάνω σχέσεις, μπορεί να βρεθεί το ιδιωτικό κλειδί.

Τελικά, ο Bob ή οποιοσδήποτε άλλος παρακολουθεί το κανάλι μπορεί να υπογράψει με την υπογραφή της Alice.

(x)

Ισχύει

$$\phi(n) = (p-1)(q-1) = pq - p - q + 1 = pq - (p+q) + 1$$

και επειδή $N = pq$

$$\phi(n) = N - (p+q) + 1$$

Θέμα 2

(i)

Υλοποιώντας και χρησιμοποιώντας τον εκτεταμένο αλγόριθμο του Ευκλείδη για την εύρεση του GCD, βρέθηκε:

$$GCD(126048, 5050) = 202$$

$$-1 \cdot 126048 + 25 \cdot 5050 = 202$$

(ii)

Για τον υπολογισμό του αντίστροφου, υπολογίστηκαν όλα τα γινόμενα $809 * i$ όπου i παίρνει τιμές από 1 έως 1000. Βρέθηκε πως ο αντίστροφος είναι το 464.

(iii)

Καθώς το 2^{100} είναι δύσκολο να αποθηκευτεί και να χρησιμοποιηθεί σε πράξεις με ακρίβεια, χρησιμοποιήθηκε μία διαφορετική τεχνική. Υπολογίστηκε το 2 modulo 101 και το αποτέλεσμα πολλαπλασιάστηκε(modulo 101) με το 2. Αυτό έγινε επαναληπτικά 100 φορές και το αποτέλεσμα είναι 464.

(iv)

Ο αλγόριθμος υλοποιήθηκε στο αρχείο fast.py. Τα αποτελέσματα είναι:

$$2^{1234567} \bmod 12345 = 8648$$

$$130^{7654321} \bmod 567 = 319$$

Θέμα 3

(i)

Ισχύει $ed \equiv 1 \pmod{1}$. Δοκιμάζοντας κάθε πιθανό d για $1 < d < \phi(n)$ βρέθηκε $d = 2532979$.

(ii)

Για την εύρεση των p, q γνωρίζουμε δύο σχέσεις:

$$N = pq \tag{1}$$

$$N + 1 - \phi(N) = p + q \tag{2}$$

Για την επίλυση του συστήματος:

$$\frac{(1) \Rightarrow p = N}{q} \tag{3}$$

$$(2), (3) \Rightarrow N + 1 - \phi(N) = \frac{N}{q} + q \Rightarrow qN + q - q\phi(N) = N + q^2$$

$$\Rightarrow q^2 - (N + 1 - \phi(N))q + N = 0$$

Λύνοντας την δευτεροβάθμια, προκύπτει ότι το q παίρνει τις τιμές 1999 και 2003.

Επομένως $p = 1999$ και $q = 2003$ ή το αντίστροφο.

Θέμα 4

Θέμα 5

Θέμα 6

(i)

$$\begin{aligned}
 \frac{123454}{546542} &= 0 + \frac{1}{4 + \frac{52726}{123454}} \\
 &= 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{18002}{52726}}} = 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{16722}{18002}}}} = 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1280}{16722}}}}} \\
 &= 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1}{13 + \frac{82}{1280}}}}}} = 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1}{13 + \frac{1}{15 + \frac{50}{82}}}}}}} = 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1}{13 + \frac{1}{15 + \frac{1}{1 + \frac{32}{50}}}}}}}} \\
 &= 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1}{13 + \frac{1}{15 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{18}{32}}}}}}}}} = 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1}{13 + \frac{1}{15 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{14}{18}}}}}}}}}} \\
 &= 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1}{13 + \frac{1}{15 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{4}{14}}}}}}}}}}} = 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1}{13 + \frac{1}{15 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{2}{3 + \frac{2}{4}}}}}}}}}}}}} \\
 &= 0 + \frac{1}{4 + \frac{1}{2 + \frac{1}{2 + \frac{1}{1 + \frac{1}{13 + \frac{1}{15 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{1 + \frac{1}{3 + \frac{2}{0}}}}}}}}}}}}}
 \end{aligned}$$

Θέμα 7

Θέμα 8

Θέμα 9

(α)

Εφαρμόστηκε το τεστ του Fermat με τις συνθήκες που αναφέρονται στην εκφώνηση. Αυτό που παρατηρείται είναι ότι, κατά προσέγγιση, οι μισοί αριθμοί που παράγονται από την $f(x)$ είναι πρώτοι ενώ οι υπόλοιποι μισοί όχι.

(β)

Τα μόνα πολυώνυμα του Z που, για κάθε ακέραια τιμή, δίνουν πρώτο αριθμό είναι τα σταθερά πολυώνυμα με τιμή κάποιον πρώτο αριθμό.

$$P(x) = p$$

όπου p πρώτος αριθμός

Αντιθέτως, δεν υπάρχει μη σταθερό πολυώνυμο για το οποίο να ισχύει η παραπάνω συνθήκη.

Απόδειξη

Έστω ένα μη σταθερό πολυώνυμο $P(x)$ που μας δίνει πρώτο αριθμό για κάθε τιμή του $x \in Z$

Τότε ισχύει

$$P(1) = p$$

όπου p πρώτος αριθμός.

Επομένως ισχύει και

$$P(1 + np) \equiv 0 \pmod{p}, n \in Z$$

γιατί η παραπάνω τιμή του P διαιρείται με το p . Επομένως, αφού η τιμή του $P(1 + np)$ διαιρείται με το p , δεν είναι πρώτος αριθμός. Άτοπο, άρα η αρχική υπόθεση είναι εσφαλμένη και δεν υπάρχει τέτοιο μη σταθερό πολυώνυμο.